

(oud) medewerkers aan het woord

Peter de Vaan

Jaren bij Maurang

In 1974 werkte ik voor een bouwbedrijf waarmee ik het grote bedrijfspan van Maurang kwam bouwen. Ik leerde Maurang kennen en begon daar in 1978 als steenwagen chauffeur. Voordat ik bij Maurang kwam, ging ik soms eens mee op de vrachtwagen van mijn broer die bieten vervoerde. Toen ik begon, ging ik een dag mee met Rene om te leren hoe alles moest. De volgende dag ging ik alleen op pad. In totaal heb ik bijna 44 jaar gewerkt bij Maurang.

Functie(s) en loopbaan bij Maurang

Ik begon meteen als steenwagenchauffeur. Dit heb ik eigenlijk van het begin tot het einde gedaan. Soms moest ik een ritje bulk doen, maar dat was niet echt mijn ding. Het rijden met de steenwagen brengt veel afwisseling en je komt op veel verschillende plekken. Dat heb ik altijd leuk gevonden.

Wanneer Peter praat over zijn tijd bij Maurang is hij zeer enthousiast.

Peter heeft vele verhalen en foto's. Terwijl hij vertelt, toont hij deze en zegt hij: "ik ben er ook best trots op". Trots mag je zeker zijn Peter!

De rit die mij het meest is bijgebleven

Dat zijn er eigenlijk meerdere. Maar ik herinner me nog dat ik een nieuwe 2800 DAF kreeg in '78. Jos vertelde mij dat ik hem zou krijgen als ik ritjes naar Frankrijk zou gaan rijden. Ik ging er soms wel 3 keer per week naartoe. Laatst had ik het met mijn vrouw nog over die tijd. We reden ooit samen naar Frankrijk voor een weekendrit. Een vracht machines voor Maas en Waal was dat. We vertrokken vrijdagochtend en kwamen

dinsdag terug. Een mooi weekendje weg samen.

Op zaterdagmiddag, 30 graden, stopte ik ergens bij een café en trok ik een man aan zijn jasje "kunde jij mij zeggen hoe ik moet rijden?" De man stapte in en wees ons de weg. Omdat we ook een staanplek nodig hadden, wees de man ons ook nog de weg naar het plaatselijke voetbalclubke. Toen ik klaar was met laden reden we terug naar het café en daar dronken we met z'n alle een pilsje. Het was een prachtig weekend.

Ik ben een Ajax-fan in hart en nieren. Wat ik ook nog heel goed weet, is dat ik in 2018 een rit naar de Amsterdam Arena mocht doen. Maurice belde mij op en zei lachend dat hij echt niet onder het vrachtje uit kon komen en dat ik hem dan maar moest doen. Lossen, moest ik echt middenin het stadion. Nu zou je daar helemaal niet meer kunnen staan met de vrachtwagen. Dat ritje vergeet ik nooit meer.

Het familiebedrijf

Vroeger waren Jos en Jo er altijd. Er werd altijd voor ons gezorgd. Later toen Maurice ook in de zaak kwam, stonden we eens in de file in België. Het was ergens tussen Gent en Kortrijk. Er was toen een grote staking waardoor we compleet vaststonden. We stonden daar toen met 2 of 3 chauffeurs geloof ik. 's Avonds begonnen de trucks weer een beetje te rollen. We waren ergens bij het plaatsje 'Meer' aan de grens gestrand.

Maurice kwam toen onze kant op gereden met een pan eten in de kofferbak. Er was toen een chauffeur van een andere bedrijf die ook graag wilde eten. Maurice riep toen "kom maar". Tot op de dag van vandaag heb ik soms nog contact met die chauffeur. We kwamen nooit iets te kort.

"Peter vertelt verder."

Ik was heel erg geraakt toen ik in 2023 hoorde dat Jos overleden was. Ik ging toen naar zijn verzorgingstehuis en schoot helemaal vol toen ik hem zag. De Jos, directeur van mijn bedrijf. Hij was helemaal niet meer zichzelf. Ik zag een foto van hem met Lex, Henk en Paul. Alle herinneringen kwamen naar boven en ik dacht "jongen wat hebben we allemaal meegemaakt". Paul was een van de beste vrienden van Jos. Die hadden echt een bijzondere band. Ik weet nog goed dat ik de eerste vracht mocht rijden die Paul had besteld bij Jos.

Het meest bijzondere moment bij Maurang

"Een moment kiezen vindt Peter lastig. Hij vertelt verder vol enthousiasme."

Toen ik 40 jaar in dienst was, gingen we een weekendje weg naar Roermond. We hebben toen een rondvaart gedaan en vooral heel veel bier gedronken. Dat was echt gezellig.

In de jaren bij Maurang heb ik echt veel mensen leren kennen. Hans van Loon, daar had ik echt een goede band mee. Hij zei mij ooit "gij bent mijn enige echte chauffeur". Ik kwam toen eens bij hem met een vracht en hij wilde dat ik met hem mee ging lunchen ergens. Ik had daar natuurlijk helemaal geen tijd voor, maar toch dacht ik "ach ik ga wel even mee". Dat lunchen duurde veel langer dan ik dacht. Toen ik daar wegging moest ik natuurlijk wel iets bedenken voor Maurice. Ik heb toen volgens mij gezegd dat het lossen allemaal een beetje tegen zat haha.

Toen Maurice een jaar of 12/13 was, ging hij soms met mij mee in de vrachtwagen. Een keer waren we ergens bij een klant die mij vertelde dat ik ergens niet in kon draaien. Maurice gaf hem toen een weerwoord en vertelde hem dat ik dat makkelijk kon. Ik draaide mijn vrachtwagen er zo in, maar dat moment ben ik nooit vergeten.

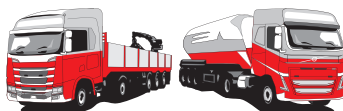
Ik herinner me een van mijn laatste ritjes nog goed. Een ritje naar Wijchen. Dat moest toen snel, want anders hadden ze de volgende ochtend geen stenen om te werken. Ik moest daar toen nog mijn half uur pauze maken, want anders kon ik niet thuis komen. Toen ik terug reed naar Helvoirt belde Maurice mij. Hij had een boete van 300 euro gekregen van mij, omdat mijn tacho niet goed had gewerkt. Ik geloofde er echt niets van en dacht "dat wil ik wel eens zien". Ik was al een beetje geïrriteerd en reed terug. Ik kwam daar aan in het donker en had mijn lampen vol aangezet toen ik het terrein op reed. Ik wilde even laten zien dat ik er was. Wat denk je? Ik reed voor de loods. De roldeur ging open en toen stond iedereen daar. Het was een afscheidsfeestje. Dat was rond de kerst. Echt prachtig.

Wanneer ging er iets mis?

Ooit heb ik een ritje moeten doen met de bulkwagen. Ik stond in Oosterhout te lossen en dacht vast even de slangen aan te zetten en de druk op te voeren. Ik had dus de verkeerde kraan open gezet. Toen ik op keek, zag ik dat de bulk al het poeder in de lucht aan het blazen was. Ik schrok me rot en draaide snel de kraan dicht. Ik wilde het toen gaan opruimen, maar ze zeiden "ach dat waait wel weg". Op kantoor kwam het daarna nooit meer ter sprake.

Met welke trucks heb je gereden en wat was je favoriet?

Mijn lievelingsmerk was de Volvo. Mijn laatste wagen was een Scania. Maurice zei dat ik nog een nieuwe auto kreeg. Ik mocht kiezen tussen de Volvo en de Scania, maar de Volvo zou pas eind dat jaar komen. Toen zou ik al

met pensioen gaan. Dus ik koos toen voor de Scania. Ik kreeg toen een S450. Dat ding reed geweldig. Ik heb er toen nog 40.000 km op gezet.

Peter weet nog alle wagens waarmee hij gereden heeft. Hij heeft er een lijstje van.

In zijn garage heeft hij zelfs de kentekenplaten van een aantal trucks bewaard.

2600 DAF

2800 DAF

DAF

Volvo 1e auto met Maurang er op

Volvo

Volvo

Volvo 1e nieuwe Globetrotter

Volvo

Scania

In totaal:

3 nieuwe opleggers en 4 nieuwe kranen

18-NB-60 6 á 7 ton km mee gereden

BS-57-TP 1 miljoen km mee gereden

VF-05-YT 3 ton km mee gereden

BD-RL-49 8,5 ton km mee gereden

BR-JZ-27

28-BFD-6 6 á 7 ton km mee gereden

59-BRM-8 40 duizend km mee gereden

5 miljoen kilometer (schatting van Peter)